

Exercici 1

[2 punts]

OPCIÓ A

Els 2 punts assignats es poden atorgar si l'examinand explica que:

- (a) Joan Salvat-Papasseit no és un poeta avantguardista, però a *El poema de la rosa als llavis*, entre elements de la lírica tradicional i d'altres, fa servir sovint recursos de les avantguardes. Els moviments d'avantguarda que més el van influir foren el cubisme i el futurisme. **(0,5 punts)**
- (b) Un dels recursos que fa servir sovint són els versos tallats o trencats, característics del cubisme. En trobem exemples en molts poemes del llibre, com ara «Deixaré la ciutat», «Perquè has vingut» o «Visca l'amor». A «Sota el meu llavi el seu», el trencament dels versos està estretament relacionat amb el contingut: la forma del poema, marcada pels versos trencats, imita la progressió descendent del bes. Un segon recurs és el *collage*, també propi del cubisme, que pot ser lingüístic (presència de mots en una altra llengua, per exemple al poema «El cal·ligrama, i 2», en què hi ha frases en francès) o, també, cal·ligramàtic: el cal·ligrama o poema visual, recuperat per Apollinaire i molt recurrent entre els poetes d'avantguarda, és la forma de dos dels poemes del llibre, «El cal·ligrama, 1» i «El cal·ligrama, i 2». Finalment, un altre recurs avantguardista, en aquest cas del futurisme de Marinetti, és la supressió parcial dels signes de puntuació (absència de punts i comes, supressió de les majúscules inicials, etc.), tal com veiem al poema «Ulls clucs l'amor». **(1,5 punts)**

OPCIÓ B

Els 2 punts assignats es poden atorgar si l'examinand explica que:

- (a) Si bé *El Cafè de la Granota* és un recull de contes, hi ha uns elements comuns que els cohesionen i transmeten al lector la sensació d'unitat. El primer element és el lloc on transcorre l'acció dels contes, sempre la vila de Mequinensa, els seus carrers i places, el Cafè de la Granota, i també el riu Ebre i els pobles de la zona. Els personatges dels contes són gairebé tots de Mequinensa. **(0,5 punts)**
- (b) Altres elements que reforcen el caràcter unitari del llibre són les referències temporals i històriques, que situen els contes a la dècada dels cinquanta o seixanta del segle xx, amb referències explícites a la dictadura i al franquisme. També es pot destacar, com a element unificador, la veu narrativa dels contes, encara que no sigui sempre la mateixa: d'una banda, alguns contes són narrats per un cronista sense nom que recull la informació i reproduïx les paraules del vell Cristòfol; de l'altra, hi ha contes que són soliloquis, monòlegs directes d'un personatge. D'altres factors unificadors són la ironia i l'humor, elements centrals de la majoria de contes, especialment en el tema de la mort, que és tractat amb quotidianitat, sense transcendència però amb algun element extraordinari que desencadena l'humor o la ironia. Finalment, són elements unitaris l'estil i sobretot la llengua a través de la qual parla el narrador —el vell Cristòfol a través del cronista o altres personatges directament—, de registre oral i col·loquial, amb trets dialectals occidentals. **(1,5 punts)**